

Periodontal status in a group of hearing impaired young adults

Waritorn Kositpumivate

Dental Department, Ratchaburi Hospital

Penpan Laohapand

Department of Oral Medicine and
Periodontology, Faculty of Dentistry,
Mahidol University

Thitiwan Buranavichetkul

Department of Oral Medicine and
Periodontology, Faculty of Dentistry,
Mahidol University

Pornpun Somboon

Ratchasuda College, Mahidol University

Abstract

Objective: To compare the oral hygiene and periodontal status of hearing and non-hearing impaired students.

Materials and Methods: Ninety seven hearing impaired and 83 non-hearing impaired students at Ratchasuda College, Mahidol University were surveyed. A self-reported questionnaire was used to collect personal information and oral hygiene behavior. A single calibrated examiner performed oral assessments using plaque score (percentage of sites with plaque) and the Community Periodontal Index (CPI). Oral hygiene status was classified according to the plaque score as < 20%-good, 20-40%-fair and >40%-poor. Periodontal status was classified according to the highest CPI score of the mouth. Mann-Whitney U Test and Chi square test were used for statistical analysis.

Results: The mean plaque score of the hearing impaired was statistically higher than the non-hearing impaired group ($p < 0.05$). However, the proportion of students with poor oral hygiene in each group were comparable. In both groups, periodontal disease was found in 100% of the students. The proportion of students with pocket depth ≥ 4 mm in the hearing impaired group was significantly higher than the non-hearing impaired group (55.7% versus 24.1%, $p < 0.001$). In both groups, pocket depths of ≥ 4 mm were more prevalent among the students with poor oral hygiene status.

Conclusion: Numerous students in both hearing and non-hearing impaired groups had poor oral hygiene. Periodontal disease was found in all students of both groups but periodontal pocket was more prevalent in the hearing impaired group.

Key words: hearing impaired, periodontal disease, young adults, periodontal status, oral hygiene

How to cite: Kositpumivate W, Laohapand P, Buranavichetkul T, Somboon P. Periodontal status in a group of hearing impaired young adults. M Dent J 2013; 33: 184-92.

Correspondence author:

Penpan Laohapand

Department of Oral Medicine and
Periodontology, Faculty of Dentistry,
Mahidol University

6 Yothi Street, Ratchathewi,
Bangkok 10400

Tel: 02-200-7841-2

Fax: 02-200-7840

Email: penpan.lao@mahidol.ac.th

received: 2 September 2013

accepted: 26 September 2013

สภาวะปริทันต์ของผู้ที่บกพร่องทางการได้ยินในวัยรุ่นหนุ่มสาวกลุ่มหนึ่ง

วาริธร โฆษิตภูมิเวท

ฝ่ายทันตกรรม โรงพยาบาลราชบุรี

เพ็ญพรรณ เลหาพันธ์

ภาควิชาเวชศาสตร์ช่องปากและ

ปริทันตวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

ฐิติวรรณ บุรณะวิเศษฐกุล

ภาควิชาเวชศาสตร์ช่องปากและ

ปริทันตวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

พรพรรณ สมบูรณ์

วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อเปรียบเทียบสภาวะอนามัยช่องปากและสภาวะปริทันต์ของนักศึกษาที่บกพร่องและไม่บกพร่องทางการได้ยิน

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา: ศึกษาในนักศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีและไม่มีสภาวะการบกพร่องทางการได้ยินจำนวน 97 และ 83 คนตามลำดับ เก็บข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากโดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบเอง ผู้ตรวจที่ผ่านการปรับมาตรฐานแล้วเพียงคนเดียวทำการตรวจช่องปากโดยใช้คะแนนคราบจุลินทรีย์ (ร้อยละของตำแหน่งที่มีคราบจุลินทรีย์) และดัชนีซีพีไอ จำแนกสภาวะอนามัยช่องปากตามคะแนนคราบจุลินทรีย์ดังนี้ น้อยกว่าร้อยละ 20-ดี, ร้อยละ 20 ถึง 40-พอใช้ และมากกว่าร้อยละ 40-ไม่ดี จำแนกสภาวะปริทันต์โดยใช้คะแนนดัชนีซีพีไอสูงสุดของช่องปาก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบของแมน-วิทเนย์ ยู และการทดสอบไคสแควร์

ผลการศึกษา: นักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยินมีคะแนนคราบจุลินทรีย์เฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่บกพร่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) อย่างไรก็ตามพบว่าสัดส่วนของนักศึกษาที่มีอนามัยช่องปากไม่ดีในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเป็นโรคปริทันต์ร้อยละ 100 สัดส่วนของนักศึกษาที่มีร่องลึกปริทันต์ตั้งแต่ 4 มิลลิเมตรขึ้นไปในกลุ่มที่บกพร่องทางการได้ยินสูงกว่าในกลุ่มที่ไม่บกพร่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (55.7% เปรียบเทียบกับ 24.1%, $p < 0.001$) และมักจะพบร่องลึกปริทันต์ตั้งแต่ 4 มิลลิเมตรขึ้นไปได้บ่อยในนักศึกษาที่มีอนามัยช่องปากไม่ดีของทั้งสองกลุ่ม

บทสรุป: นักศึกษาที่บกพร่องและไม่บกพร่องทางการได้ยินจำนวนมากมีอนามัยช่องปากไม่ดี นักศึกษาทุกคนของทั้งสองกลุ่มเป็นโรคปริทันต์ แต่จะพบสภาวะที่มีร่องลึกปริทันต์ได้ในกลุ่มที่บกพร่องทางการได้ยินมากกว่าในกลุ่มที่ไม่บกพร่อง

รหัสคำ: บกพร่องทางการได้ยิน, โรคปริทันต์, วัยหนุ่มสาว, สภาวะปริทันต์, อนามัยช่องปาก

ติดต่อเกี่ยวกับบทความ:

เพ็ญพรรณ เลหาพันธ์

ภาควิชาเวชศาสตร์ช่องปากและ

ปริทันตวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

6 ถ.โยธี ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์: 02-200-7841-2

โทรสาร: 02-200-7840

อีเมล: penpan.lao@mahidol.ac.th

วันรับเรื่อง: 2 กันยายน 2556

วันยอมรับตีพิมพ์: 26 กันยายน 2556

วิธีอ้างอิงบทความนี้: วาริธร โฆษิตภูมิเวท, เพ็ญพรรณ เลหาพันธ์, ฐิติวรรณ บุรณะวิเศษฐกุล, พรพรรณ สมบูรณ์. สภาวะปริทันต์ของผู้ที่บกพร่องทางการได้ยินในวัยรุ่นหนุ่มสาวกลุ่มหนึ่ง. ว.ทันต.มหิดล 2556; 33: 184-92.